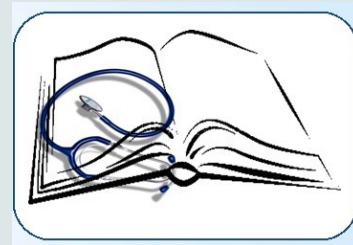

Лікарство исцеляє тіло, а книга – душу

Бібліо ТЕРАПЕВТ

libr.knmu.edu.ua

№ 10(13)

2015

(жовтень)

Електронний бюлетень Наукової бібліотеки

Харківського національного медичного університету

Читайте в номері:

Хроніка місяця:

Перша науково-практична
Інтернет-конференція

Засідання Бібліотечної ради
ХНМУ

Семінар-практикум
«library 2 library»

Матеріали інтернет-конференції

1. Хирічок, Ірина Василівна. Університетська бібліотека як лабораторія творчості та креативу (до 95-річчя Наукової бібліотеки Харківського національного медичного університету)
Презентація
Кількість коментарів 22

2. Безноса, Світлана Петрівна. Історія розвитку бібліотеки та її місце в освітній діяльності ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»
Кількість коментарів 6

3. Безсмертна, Ольга Володимирівна. «Мобільна стратегія» розвитку бібліотек
Кількість коментарів 17

4. Белякова, Тетяна Володимирівна. Книжкові пам'ятки Наукової бібліотеки Харківського національного медичного університету
Кількість коментарів 11

5. Бова, Ірина Валеріївна, Марциу, Тетяна Валентинівна. Бібліотека і користувач: сучасні форми культурно-виховної роботи

С. 2-3

Аскорбинка для душі:

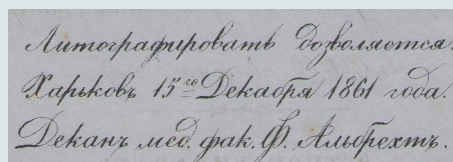
Ко Дню українського козацтва

(14 жовтня)

С. 4

Бібліотечна скарбниця

Літографії в фонді
рідких і цінних видань

С. 5

Чтение со вкусом

ПРИМОРНЫЕ ПРАВИЛА ПЕТРА I

С. 6

Юбилеи

120 лет
со дня рождения
Сергея Есенина

С. 7

Борис Ілліч Олійник:
до 80-річчя від дня
народження

С. 8

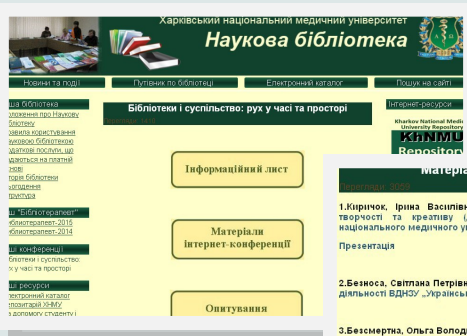

«Краски осени»

С. 9

Перша науково-практична Інтернет-конференція

Протягом тижня з 5 по 12 жовтня 2015 року ми провели науково-практичну Інтернет-конференцію «Бібліотеки і суспільство: рух у часі та просторі». Захід такого формату ми проводили вперше. Конференція стала доволі насиченою: 58 авторів з різних регіонів України представили на обговорення 46 робіт. Обговорювали традиції та інновації у бібліотечній справі, збереження книжкових пам'яток, менеджмент в бібліотеках, підготовку кадрів та багато інших питань. Роботи представлені на сайті Наукової бібліотеки ХНМУ — libr.knmu.edu.ua в розділі «Наші конференції».

За тиждень роботи Інтернет-конференції сторінку її матеріалів переглянуто 2 632 рази.

Дуже активними стали обговорення робіт, до яких долучились багато фахівців з різних установ, підчас полеміка за деякими пи-

таннями була «гарячою» — учасники обговорень залишили понад 330 коментарів, з ними можна ознайомитись на нашому сайті.

Ми висловлюємо щиру вдячність всім учасникам нашої Інтернет-конференції.

Активна участь і зацікавленість колег дає нам підстави для проведення конференції в такому форматі у наступному році.

Матеріали Інтернет-конференції	
1. Киричок, Ірина Василівна. Університетська бібліотека як лабораторія творчості та креативу (до 95-річчя Наукової бібліотеки Харківського національного медичного університету)	Кількість коментарів: 22
2. Бєзнос, Світлана Петрівна. Історія розвитку бібліотеки та її місце в освітній діяльності ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»	Кількість коментарів: 6
3. Безсмертна, Ольга Володимирівна. «Мобільна стратегія»: розвитку бібліотек	Кількість коментарів: 17
4. Бєлякова, Тетяна Володимирівна. Книжкові пам'ятки Наукової бібліотеки Харківського національного медичного університету	Кількість коментарів: 11
5. Бова, Ірина Валеріївна, Марцин, Тетяна Валентинівна. Бібліотека і користувач: сучасні форми культурно-виховної роботи	Кількість коментарів: 4
6. Боровик, Ольга Борисівна. Інноваційна складова популяризації краєзнавчої діяльності бібліотеки ВДНЗУ «УМСА»	Кількість коментарів: 10

Засідання Бібліотечної ради ХНМУ

21 жовтня 2015 року відбулось засідання Бібліотечної ради ХНМУ на чолі з проректором з наукової роботи проф. В.В. М'ясоєдовим. Були присутні всі члени ради, серед яких представники професорсько-викладацького складу університету, студентського самоврядування і колективу Наукової бібліотеки. Розглядали питання реорганізації бібліотеки НДІ професійних захворювань і гігієни праці ХНМУ, інвентаризації і розміщення її фонду, створення умов для роботи з ним (доповідач — заступник директора НБ ХНМУ О.А. Неговєлова). Також обговорювали ін-

формаційно-бібліотечне обслуговування англomовних студентів, проблеми та завдання, вирішували питання забезпечення цієї категорії користувачів навчально-методичною літературою, створення комфортних умов для самостійної роботи (доповідач — завідувач відділом літератури іноземними мовами О.О. Красюкова).

Члени Бібліотечної ради акцентували увагу на питаннях щодо збереження галузевого фонду НДІ, створення системи передачі до бібліотеки обов'язкових примірників навчальної літератури, виданої співробітниками

університету, покращення роботи мережі Wi-Fi та спрощення доступу до неї, тощо. Пропонували розглянути на наступному засіданні деякі питання передплати доступу до медичних БД, створення е-контенту в університеті і бібліотеці.

**Поздравляем
сотрудников библиотеки
с днем рождения
в октябре!**

Гузенко Марину Анатольевну!
Скрипченко Ларису Викторовну!
Смоляр Надежду Григорьевну!
Озеркину Ольгу Владимировну!
Тесленко Екатерину Николаевну!

ПРИГЛАШАЕМ ОЗНАКОМИТЬСЯ С ВЫСТАВКАМИ:

- Літописець козацтва (160 років від дня народження Д.І. Яворницького, українського історика і письменника) — 6 листопада
 - Випробування голодом: злочин влади — трагедія народу (1932-1933 роки голодомору) — 16 листопада
 - Територія Гідності та Свободи: Україна в 2004-2014 роках — 19 листопада
- Место экспозиции: читальный зал гуманитарной подготовки и самостоятельной работы (корпус Б)

Семінар-практикум «library 2 library»

23 жовтня 2015 року в стінах Наукової бібліотеки Харківського національного медичного університету пройшов семінар-практикум «library 2 library» в рамках Школи методистів Харківського методичного об'єднання бібліотек ВНЗ, організованого ЦНБ ХНУ ім. В.Н. Каразіна та НБ ХНМУ.

Програма була насиченою, розглядалися такі питання:

- «Бібліотечний ревізор або «Дорожня карта» академічного бібліотечного простору» (Лискова К.А., бібліотекар 1 к. ЦНБ ХНУ ім. В.Н. Каразіна);

- Роль бібліотеки в системі навчально-методичного забезпечення навчального процесу Української інженерно-педагогічної академії (Рибальченко О.М., вчений секретар НБ УІПА);

- Бібліотечне обслуговування англомовних студентів: проблеми, здобутки, завдання (Красюкова О.О., зав. відділу літератури іноземними мовами НБ ХНМУ);

- Кабінет бібліотекознавства ім. Л.Б. Хавкіної ХДНБ ім. В.Г. Короленка як регіональний інформаційний центр з бібліотечної справи (Скорик О.П., зав. сектором ХДНБ ім. В.Г. Короленка);

- Про регіональний конкурс імені Л.Б. Хавкіної на кращу наукову роботу та інноваційний проєкт (Ходарева Ю.В., головний бібліотекар ХДНБ ім. В.Г. Короленка);

- За результатами анкетування учасників «Школи методиста» від 26 листопада 2014 року. Корпоративні проєкти бібліотек Харкова.

Корпоративний проєкт «Єдина картка читача бібліотек ВНЗ Харкова» (Лазаренко Н.І., зав. НМО ЦНБ ХНУ ім. В.Н. Каразіна).

Також розглядалися інші питання щодо звітності та деяких законодавчих документів стосовно роботи бібліотек.

Під час кави-брейк учасники семінару ознайомились з виставкою прикладного мистецтва співробітників НБ ХНМУ «Вернісаж бібліомайстринь», присвяченою 95-й річниці бібліотеки. Завершився семінар екскурсією по Науковій бібліотеці та колективним фото на згадку.

І.В. Киричок,
директор Наукової бібліотеки

Книжная Выставка: «Казачество — гордость Украины»

Ежегодно 14 октября в Украине отмечается День украинского казачества – праздник, приуроченный ко дню Покрова Пресвятой Богородицы (поскольку Мать Божья считается защитницей и покровительницей казаков) и установленный Указом Президента Украины № 966/99 от 7 августа 1999 года, учитывая историческое значение и заслуги казачества перед Отечеством в утверждении украинской государственности и его весомый вклад в современный процесс создания и развития независимой Украины.

Казачество на исторической арене появилось в конце XV века. В XVI в. возникли особые войсковые формирования - казачество, создавшие государство со своеобразным республиканским строем — Запорожскую Сечь, которое

стало политическим оплотом украинцев.

Зал гуманитарної підготовки і самостійної роботи, НБ ХНМУ

Появление украинского казачества было обусловлено колонизацией южных регионов Украины и необходимостью защиты от татарских набегов на земли Среднего Поднепровья.

Основное ядро казачества составляли выходцы из укрепленных городов и городков Среднего Поднепровья различных сословий: мещане, торговцы, крестьяне, ремесленники, а также богатые люди, бежавшие от разного рода притеснений.

Трудно переоценить роль казачества в истории украинского народа. Ведь твердость в православной вере, горячий патриотизм и безграничная храбрость всегда были и остаются отличительными чертами украинских казаков, стимулом к независимости.

Д.В. Заводнова,
бібліотекар 2 кат.

Рубрику ведуть: О.В. Сохарь, бібліограф 1 кат.; Д.В. Заводнова, бібліотекар 2 кат.

В этом году указом Президента Украины установлен праздник «День защитника Украины», который отмечается ежегодно 14 октября. Так же на этот день припадает еще один праздник - Покрова Пресвятой Богородицы и День украинского казачества. Как сугубо национальное, украинское явление, казачество появилось в 15-м веке. С самого начала оно состояло исключительно из вольных людей, которые всю свою жизнь посвятили защите Родины от врагов.

В Запорожской Сечи все считались равными товарищами, братьями с равными правами и обязанностями для всех казаков. Здесь были два слова, которые привлекали каждого: *свобода* и *равенство*.

Память о запорожских казаках всегда жива в украинском народе. Во многих песнях, думах, народных рассказах, стихах воспеты храбрость и честь, воинские подвиги, то, как защищали веру православную, боролись за свободу украинцев, берегли Украину от врагов. Украинское казачество сыграло в истории страны эпохальную роль.

Образ казака был отображен во многих произведениях литературы. В читательском мире бытует мнение, что основоположником произведений о казаках стал Николай Васильевич Гоголь с его знаменитой повестью «Тарас Бульба». Затем эту тему продолжили Яков Качура в повести «Иван Богун» и Генрик Сенкевич в произведении «Огнем и мечом».

Николай Гоголь

«Тарас Бульба»

Гоголь, Н. Тарас Бульба : повесть / Н. Гоголь;
авт. предисл. О. Н. Николенко. — К : Шанс,
2013. — 400 с.

По жанру это историческая повесть. На фоне исторических событий, реально происходивших в XV—XVII вв., реалистически описана повседневная жизнь запорожских казаков. События более чем двух веков воссоздаются в одной повести, в судьбе одного героя.

В центре событий этого романа стоят очень непростые отношения между Тарасом Бульбой и сыновьями Остапом и Андреем, которые приехали домой на каникулы. Тарас принимает решение отправить сыновей на Сечь, чтобы стали они настоящими молодцами и brave казаками.

Важную роль играет фольклорная основа повести, описание пейзажей, интерьеров.

Яков Качура

«Иван Богун»

Вибрані твори: у 2-х т. / Я. Качура; ред.
Н. Мефедов. — К : Державне видавництво ху-
дожньої літератури, 1985. — 513 с. — Т. 2

У повісті Якова Качури «Іван Богун» розповідається про народну війну проти пансько-польського поневолення. Одним з видатних українських полководців під час цієї війни був Іван Богун. Це мужній народний герой, який залишився жити в піснях, думах, історичних творах. Автор зображує його повним «козацькою силою, відвагою й завзяттям». У неволі в князя Вишневецького він не втрачає гідності, що навіть князь «милувався цим безбоязним відважним козаком». Винахідливий герой поранив Ярему Вишневецького, хитрістю втік із замку. Не схотів він прийняти булаву ціною зради. У битві під Жовтими Водами Іван Богун проявив свій талант полководця.

Генрик Сенкевич

«Огнем и мечом»

Сенкевич, Г. Вогнем і мечем : роман /
Г. Сенкевич ; пер. В. Бойко. — Х : Фоліо, 2006. —
640 с. : ил.

Роман докладно описує хід повстання українських козаків під проводом Богдана Хмельницького проти Речі Посполитої. Описано бій під Жовтими Водами, згадані битви під Корсунем і Пилипчами, що закінчилися перемогами повсталых.

Велику увагу в книзі приділено боротьбі серед поляків, яку веде «мирна партія», що виступала за умиротворення заколоту (її на сторінках книги являє сенатор Адам Кисіль) і «партії війни», що була за придушення заколоту, ідейним вождем якої був князь Ярема Вишневецький.

Все книги, представленні в рубрике,
вы всегда сможете найти в нашей
библиотеке, на абонементе
художественной литературы (корпус Б).

Литографии в фонде редких и ценных изданий

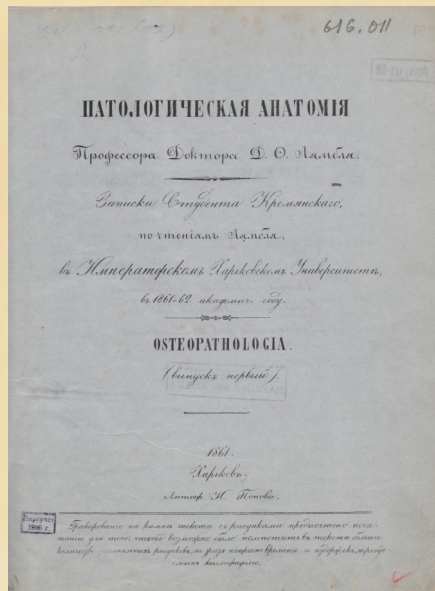
В предыдущих выпусках Библиотерапевта я не раз рассказывала о нашем фонде редких и ценных изданий. Фонд настолько интересен, что хочется показать его сразу и со всех сторон.

В год 210-летнего юбилея медицинского факультета Харьковского Императорского университета, а сейчас ХНМУ, мы возвращаемся к его истокам. В нашей сокровищнице хранятся документы, принадлежавшие профессорам медицинского факультета. Книжки, хранящие на своих страницах их подписи и печати. Особый интерес вызывают учебники и литографии лекций.

Литография — это печатная графика, особый вид искусства. В середине 19 века — это способ сравнительно легко, быстро и дешево с одного оригинала, написанного вручную специальными чернилами, получать до 500 четких копий. Таки образом, литографический станок представляет собой не печатное, а множительное копировальное устройство наподобие современного ксерокса. Студенты очень часто пользовались услугами литографий.

По сохранившимся в нашем фонде литографиям, мы «присутствуем» на лекциях. Оцениваем уровень преподавания.

В то время медицинская наука очень быстро развивалась. Появлялись новые направления дисциплин, читаемых в университетах. Таки новатором на медицинском факультете Харьковского университета стал Душан Федорович Лямбль.

анатомии в Харькове стала быстро изменяться к лучшему. С трудом верится, чтобы в какие-нибудь один или полтора года кафедра анатомии в Харькове могла быть поставлена на такую высоту, какой она не достигала даже в то время во многих зарубежных университетах. 10-летнее пребывание Лямбля в Харькове — это лучший период, пережитый кафедрой нормальной и патологической анатомии, и его пребывание оставило глубокий след в анатомии. Он увлекал слушателей своими лекциями, он научил, как следует изучать анатомию, он заставил понять всю важность и практическое ее значение в медицине, он научил, наконец, своих слушателей серьезно относиться к научным занятиям.» (стр.212.)

Как лектор, Д.Ф. Лямбль был один из лучших. Его лекции посещались не только студентами, но и врачами города. Порой присутствовало до 300 слушателей. Первые места на лекциях «брали с боем» — занимали за несколько часов раньше, а сидящим на задних скамьях приходилось пользоваться биноклями.

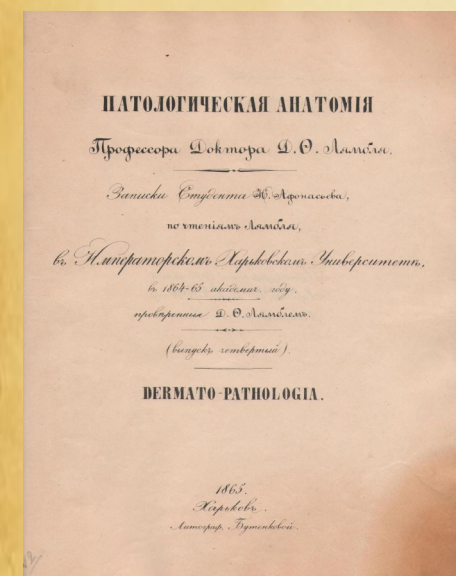
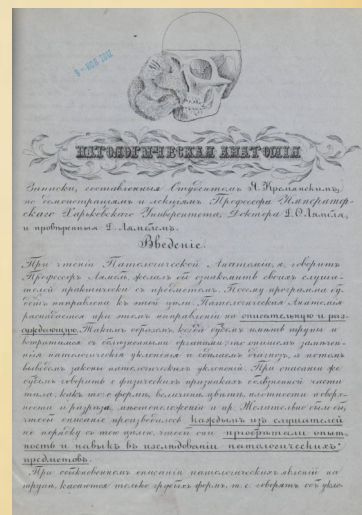
Свои лекции проф. Д.Ф. Лямбль сопровождал рисунками на доске с использованием цветных мелков.

В мае 1861 г. проф. Д.Ф. Лямблю на заседании медицинского факультета было предложено взять на себя труд преподавать патологическую анатомию. До него этот предмет в университете не читался.

А уже в сентябре 1861 г. на имя декана медицинского факультета поступило прошение студента Якова Кремянского о разрешении литографировать лекции Д.Ф. Лямбля. Редактировать конспект с готовностью согласился сам профессор. Литографирование финансировали сами студенты. С одобрения факультетской цензуры, разрешение было получено.

*Литографировать дозволяется.
Харьков 15^е Декабря 1861 года.
Декан мед. фак. Ф. Алыфьев.*

Записки Патологической анатомии Д.Ф. Лямбля, составленные Я. Кремянским, вышли всего тремя выпусками: остеопатология, артропатология и новообразования. Четвертый выпуск dermato-patologia был составлен студентом Н.С. Афанасьевым и издан в 1865 г. Эти литографии сохранились в нашем фонде до наших дней, и мы с гордостью Вам их демонстрируем.

Об этом удивительном ученом можно рассказывать очень долго. В книге «Медицинский факультет Харьковского Университета за первые 100 лет его существования (1805-1905)» мы читаем: «С момента приезда проф. Лямбля в 1860 году кафедра

Т.В. Костюкевич, зав. отделом хранения фондов

В номере 7/8 «Библиотерапевта» за 2015 год были приведены правила поведения на малых собраниях, написаны Императрицею Екатериной Второй. Однако, М.И. Пыляев, автор книги «Старый Петербург», в которой приведен этикет малых собраний, утаил, что правила Екатерины были ею позаимствованы из более раннего источника. «Правила, по которым поступать всем входящим в сии двери» были обязательны на ассамблеях Петра I. В них проявился грубоватый, но очень колоритный юмор первого царя, ставшего Императором в 1721 г. И если правила Екатерины были предназначены для самых приближенных к ней персон, то правила Петра распространялись на более широкий круг людей. Гостями на придворных празднествах были капитаны голландских судов, иностранные ремесленники, работавшие в России, государственные служащие с женами и взрослыми детьми, люди не самого знатного происхождения. Для них в правила были вставлены наставления гигиенического характера, приправленные сочным юмором. Многие из них не потеряли значение и сейчас. Впрочем, судите сами...

Утверждаю
генваря 12 дни 1701 года
Петръ Алексеевичъ всея России
повелитель и
протчая и протчая

Правила по которым поступать всем входящим в сии двери

Петр I

Оставь чины свои равно как и щяпы, а наипаче шпаги за дверью. А также местничество и спесь или тому что-либо подобное брось у дверей.

Будь вежливым, однако, ничто не порть и не ломай. Говори умеренно, не ори, дабы у протчих тут находящихся уши и голова не заболели.

В залу войдя по углам не хорониться, не вздыхать и не зевать. Сморгаться не пальцами, а в платок. Ежели в носу засверлит, воздух задержав от чиху удержишься, а не осияя того чихай с бережением и в сторону, горстней прикрывшись.

Господам офицерам и протчим персонам мужска пола дам и девиц забавлять и делать plezier. Скучных разговоров с оными не вести, за телеса не хватать, а паче того

на ухо срамных слов не говорить, особенно девицам.

Все, кто не колченог танцевать, однако, не козлам скачущим уподобляться, а скользя с приятственной легкостью. Даму держать с великим бережением и ног ей не топтать. В танце не молчи, даму разговором пристойным занимай. После танца коли вспотея, утирайся платком, не чешись.

Сидя за столом, веди себя пристойно, не чавкай. Руками по столу не колобродить. Даму справа забавляя беседой благопристойной и кушанья ей подавая надрывно не угоривай, а токмо предлагай отведать.

Кушай сладко и вкусно, а пей с умеренностью, дабы всякий всегда мог найти свои ноги, выходя из дверей. Ежели на то случится, что кто

Ивашкою Хмельницким одолен будет, надлежит тому сопротивляться до крайности. Персонам же мужска пола, наперед того договорившись друг друга оберегать. Паче те, кто ухнетя до помутнения мыслей, взять того мерзавца и вывести.

По материалам, предоставленным в
Институте медицинской информации
(Москва)

Подготовила З.П. Петрова

Ассамблея при дворе Петра I.
Художник К.В. Лебедев

120-летию со дня рождения Сергея Есенина посвящается.

3 октября исполнилось 120 лет со дня рождения великого русского поэта Сергея Есенина.

Сергей Есенин – поэт невероятно интересный, со своей особенной творческой судьбой. Есенин начинал свой путь в литературе как типичный крестьянин-самоучка, а закончил его как великий поэт. Он оставил нам большое стихотворное наследие. Его язык очень богат и интересен.

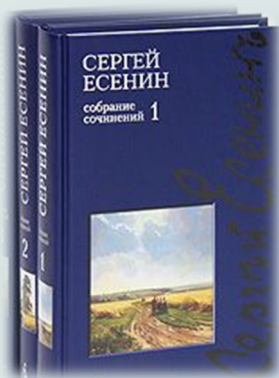
Есенин затрагивал многие темы: любовь, Родина, природа, революция... Его перу принадлежат красивые, иногда авангардные, иногда романтические, иногда гневные и ироничные, но всегда близкие и понятные читателю стихи. Есенина называют «поэтом русской деревни». Мы замечаем грустную любовь к родной стране, которая в мыслях поэта была свободной, зеленой, бескрайней поляной с душистыми цветами.

Когда Есенин приехал в Москву, ему было всего семнадцать лет. Цель у него была одна: стать самым известным в России поэтом.

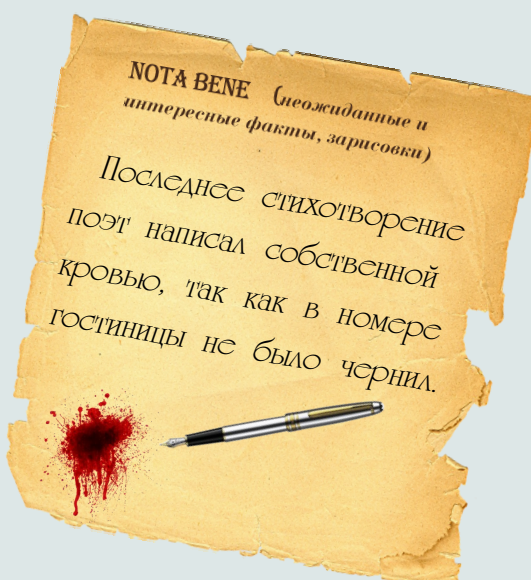
Многие считали его поведение вызывающим, эпатажным, шокирующим. Но его стихи – это особая страница русской поэзии. Есенина невозможно загнать в тесные рамки литературных направлений начала XX века, он – сам по себе, бунтующий, страстный, с огромной душой нараспашку. Наверное, поэтому поэзия Сергея Есенина никого не оставляет равнодушным: ее либо обожают, либо отказываются принимать и понимать.

Ушел из жизни Сергей Есенин 28 декабря 1925 года, при загадочных обстоятельствах – его нашли мертвым в гостинице. Последнее его стихотворение – «До свиданья, друг мой, до свиданья...», переданное другу Вольфу Эрлиху накануне своей смерти.

И все-таки Есенин – не трагический поэт. Его стихи – гимн жизни во всех ее проявлениях: жизни непредсказуемой, трудной, полной разочарований, но по-прежнему прекрасной.

За стихами Есенина встаёт его время, его эпоха. Почти столетие живет неповторимое есенинское песенное слово, но всё, что он воспекает, глубоко касается каждого из нас.

*До свиданья, друг мой,
до свиданья.
Милый мой, ты у меня
в груди.
Предназначенное
расставанье
обещает встречу впереди.*

*До свиданья, друг мой,
без руки, без слова,
не грусти и не печаль
бровей, -
В этой жизни умирать
не ново,
но и жить, конечно,
не новей.*

В фонде нашей библиотеки хранятся различные издания произведений С.А. Есенина:

Собрание сочинений в трёх томах / С. Есенин; ред., сост. В. С. Прокушев. - М. : Правда, 1983. - Т.1, Т.2, Т.3. - (Библиотека "Огонёк". Отечественная классика);

Есенин, С. Стихотворения. Поэмы / С. Есенин ; авт. предисл. В. Базанов. - М. : Худож. лит., 1973. - 382 с. - (Б-ка всемирной лит.; сер. 3-я. Т. 151.);

Есенин, С. Избранные сочинения / С. Есенин ; сост., авт. предисл., авт. примеч. А. Козловский. - М. : Художественная литература, 1983. - 432 с. : ил. - (Библиотека классики. Советская литература);

О Есенине: стихи и проза писателей-современников поэта / [сост., авт. вступ. ст. и примеч. С. Кошечкин]. - М. : Правда, 1990. - 638 с.

Приходите, читайте, наслаждайтесь прекрасной поэзией!

О.А. Русанова, зав. сектором

Видатний український поет та громадський діяч

Борис Ілліч Олійник:
до 80-річчя від дня народження

Літературне слово – це культура та спадок кожного народу. Воно самотутнє та надихає нас, дає сподівання на краще. Тому ювілей митця художнього слова є святом. У жовтні 2015 року Україна вшановує 80-річний ювілей видатного українського письменника, журналіста, культурного та громадського діяча Бориса Ілліча Олійника. Він народився 22 жовтня 1935 р. в Полтавській області; хист до поетичної творчості з'явився в ранні роки – в 13 років вперше було опубліковано його вірші в новосахарівській райгазеті «Ленінським шляхом». Борис Ілліч є випускником факультету журналістики Київського університету імені Т. Г. Шевченка (1958р.); одразу після закінчення навчання розпочав свою роботу в редакції газети «Молодь України», а пізніше у журналі «Ранок». За свою багаторічну працю у журналістській сфері пройшов шлях від простого кореспондента до головного редактора (заступник головного редактора журналу «Дніпро» та старший редактор видавництва «Дніпро»). Перша поетична збірка «Б'ють у крицю ковалі» 1962 р. наповнена особистими переживаннями письменника в роки дитинства та молодості.

Тематична різноманітність поетичної творчості Олійника висвітлює усі грані людської душі: задушевно-ліричне слово про матір; філософський роздум про непорушність зв'язку людини із землею; сокровенне, інтимне; лірика, сповнена драматизму та конфліктності; публіцистичність; ліризм; драматичні, гострі поезії.

Найбільш відомими та значущими у світі літературного слова виділяють такі твори митця: поема «Сиве сонце моє», укладена із

дев'яти віршів, написаних різними розмірами «Дорога»; «Рух»; «Доля»; «Урок»; поема-цикл «У дзеркалі слова»; поема, історичний твір «Дума про місто», написана до 1500-ліття Києва. Борис Олійник є автором більш ніж як 40 збірок віршів, статей, есе, які виходили як в Україні, так і за кордоном; вони перекладені російською, чеською, словацькою, болгарською, польською, сербською, румунською, італійською та іншими мовами.

Свою творчу роботу він завжди поєднував з активною громадською діяльністю: був секретарем правління Спілки письменників України, правління Спілки письменників СРСР та парткому Київської письменницької організації; був очевидцем міжетнічних конфліктів колишнього Союзу, що було покладено в основу написання есе «Два роки в Кремлі» («Князь тьми»), доклав зусиль для зупинки будівництва промвузла у Каневі, що загрожувало усипальниці Т.Г.Шевченка, був удостоєний у 1995 році звання «Почесний громадянин Канева», а у 2002 році «Почесний громадянин Києва»; був одним із тих, хто через пресу заблокував будівництво АЕС в Криму і під Чигирином та каналу Дунай-Дніпро, цим зупинивши майбутню екологічну катастрофу в Україні; один із фундаторів Українського фонду культури, який очолює з 1987 на громадських засадах; є віце-президентом Парламентської Асамблеї Ради Європи; у 2005 році письменнику присвоєно звання Героя України.

Письменницький та суспільно-організаторський внесок Бориса Ілліча був неодноразово відмічений нагородами та преміями українського, міжнародного та всесвітнього рівня: лауреат премії імені М. Остров-

ського (1963 р.), Державної премії СРСР (1975 р.), Державної премії України імені Т.Г.Шевченка (1983 р.), міжнародних премій імені Г. Сковороди (1994 р.), югославської премії «Рицарське перо» (1998 р.), міжнародної премії імені Д. Гурамшвілі (1999 р.), міжнародної премії імені М. Шолохова (2001 р.), премії імені В. І. Вернадського (2011 р.). До ювілейної дати державне підприємство поштового зв'язку «Укрпошта» випустить конверти і поштові марки із зображенням портрета поета.

Українська література представлена видатною когортою літераторів, які сяють яскравими зірками свого таланту. Про це свідчить висока оцінка літературних творів наших письменників, до яких приналежний і Борис Ілліч Олійник. Але краще переконатися в цьому на власному досвіді, тобто прочитати твори цієї видатної особистості та скласти власну об'єктивну думку.

Пропонуємо Вам ознайомитися з творами Б. Олійника, які знаходяться на абонементі художньої літератури (Наукова бібліотека ХНМУ, корпус Б):

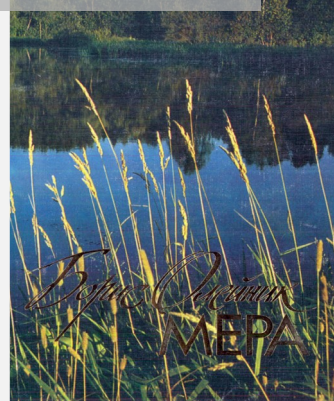
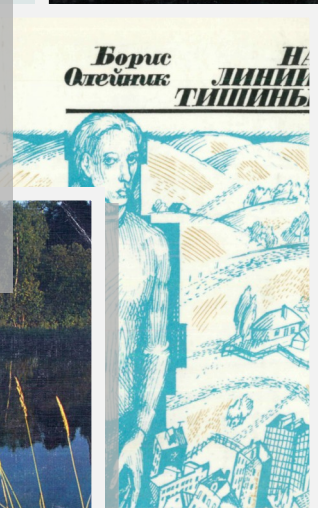
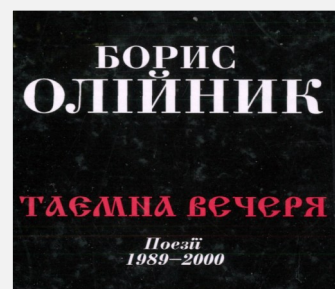
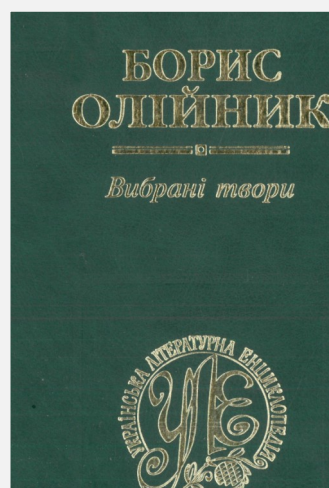
Олійник Б. *Вибрані твори. Т. 1. : Вірші. Поеми / редкол.: Д. В. Павличко, М. П. Зяблюк та ін.* – Київ: Укр. енциклопедія, 2005. – 608 с.

Олійник Б. *Мера: стихи, баллады, поэмы / авториз. пер. с укр. Л. Смирнова, И. Шкляревского.* – Москва: Мол. гвардия, 1988. – 77 с.

Олійник Б. *На линии тишины: стихи и поэмы / авториз. пер. с укр.* – Москва: Советский писатель, 1978. – 150 с.

Олійник Б. *Темная вечеря / передм. І. Бокий.* – Київ: Парламентське вид-во, 2000. – 144 с.

Приємного Вам читання!

Р. Вороніна,
бібліотекар 2 кат.

КРАСКИ ОСЕНИ

Осень. прекрасное время, которое так любят описывать поэты.

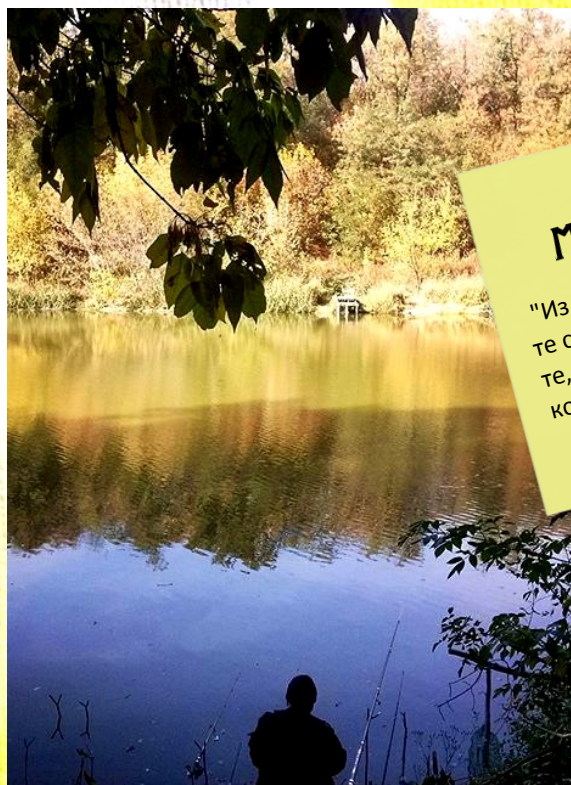
Когда еще увидишь такое разнообразие красок в природе.

Как важно не прозевать яркие моменты этого времени года в суете большого города.

Природа в пору Золотой Осени приобретает магическую силу.

МЫСЛЬ В ПОДАРОК

"Из общения с природой вы вынесете столько света, сколько вы захотите, и столько мужества и силы, сколько вам нужно."
Иоганн Готфрид Зейме.

Осенняя природа в это время обладает мощным укрепляющим и оздоравливающим воздействием.

Золотой осенью надо обязательно отправляться за город на природу за вдохновением и озарением.

Контакты:

г. Харьков, пр. Ленина, 4
тел. (057)7077289
e-mail: biblio-t@ukr.net

Ред. коллегия:

Киричок И.В. (гл. ред.),
Русанова О.А. (отв. ред.),
Тесленко Е.Н.
Гаевая Н.Д.

Фотоработы В.В. Висковой,
ведущего библиотекаря